

28. juni 2021

Navnebeskyttelse

Mere end 8 ud af 10 af FOAs medlemmer synes, at navnebeskyttelse er en god idé indenfor deres arbejdsområde. Faktisk ville 77 procent selv benytte sig af navnebeskyttelse, såfremt der var mulighed for det.

Det viser en ny undersøgelse blandt FOA-medlemmer ansat i ældreplejen, på hospitaler/sygehuse og i genoptræningstilbud, i psykiatrien (både behandlings-/distrikts- og socialpsykiatrien) samt på specialområdet. Undersøgelsen blev gennemført fra 25. maj til 7. juni 2021. I alt 2.410 medlemmer fra førnævnte arbejdsområder besvarede spørgeskemaet.

Hovedkonklusioner

- **Et stort flertal af FOAs medlemmer mener, at navnebeskyttelse er en god idé.** Mere end 8 ud af 10 (84 %) angiver i undersøgelsen, at navnebeskyttelse for de ansatte inden for deres arbejdsområde, er en god idé. Mens 62 procent er helt enige, er 22 procent delvist enige.
- **De fleste ville benytte sig af navnebeskyttelse, hvis det var muligt.** Såfremt navnebeskyttelse var en mulighed, ville 77 procent af FOAs medlemmer i undersøgelsen benytte sig af det.
- **Hver tredje har modtaget trusler om klager til arbejdsgiveren.** Det er samtidig den hændelse, som flest af respondenterne har oplevet, fordi en borger eller pårørende var utilfreds med noget, der er sket i medlemmernes arbejde.
- **Kontaktet privat, modtaget trusler om politianmeldelse og opsøgt på privatadresse.** Det er sket for i alt henholdsvis 13, 5 og 3 procent af medlemmerne. Særligt har mange i behandlings- og distriktspsykiatrien haft disse oplevelser pga. utilfredse borgere eller pårørende (hhv. 32, 20 og 6 procent).

KONTAKT

Notat udarbejdet af:
FOA Fag og Politik

Presse/Fagbladet:

Politisk ansvarlig:

Maria Juul-Madsen
Tlf. 46 97 23 16

Rasmus Handberg Baunegaard Nielsen
Tlf. 46 97 24 19

Torben Klitmøller Hollmann
Tlf. 23 26 75 79

Amalie Dam-Hansen
Tlf. 46 97 22 63

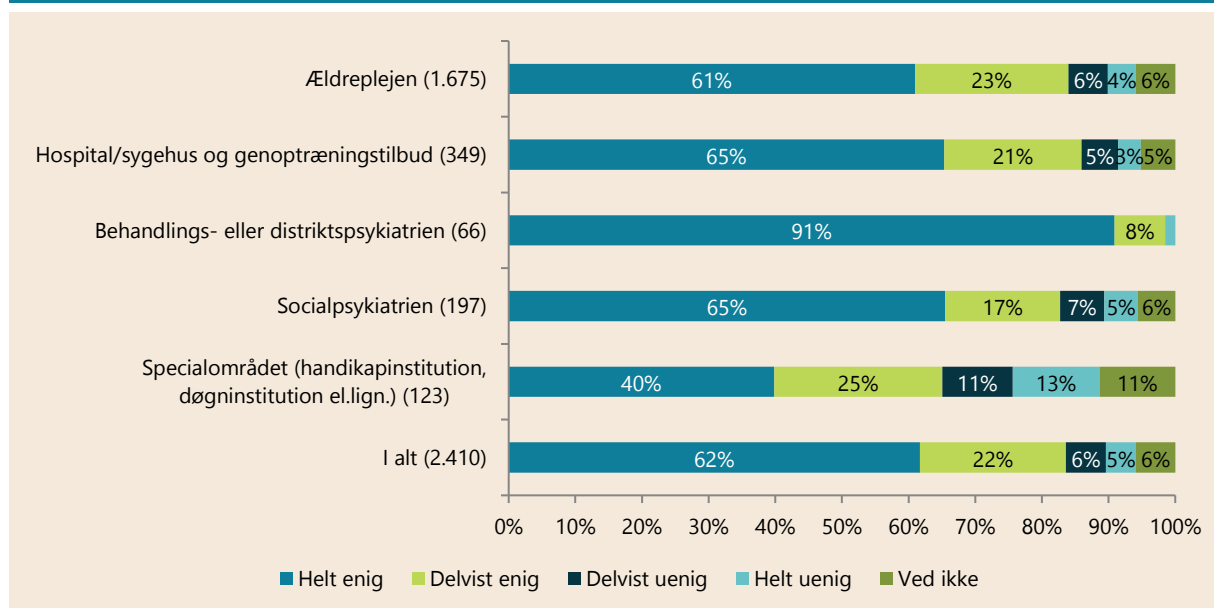
Bred enighed om at navnebeskyttelse er en god idé

I figur 1 ses det, at mere end 8 ud af 10 (84 %) mener, at navnebeskyttelse for de ansatte er en god idé inden for deres arbejdsområde. Ønsket gør sig særligt gældende blandt ansatte i behandlings- og distriktpspsykiatrien, hvor 99 procent har angivet, at de er helt (91 %) eller delvist enige (8 %).

Der er dog også stor enighed blandt de af medlemmerne, der arbejder på hospitaler, sygehuse og i genoptræningstilbud (85 %), i ældreplejen (84 %) samt i socialpsykiatrien (82 %).

Lidt færre der arbejder inden for specialområdet har angivet at de er enige i udsagnet, om end stadig 2 ud af 3 (65 %) mener, at navnebeskyttelse er en god idé inden for dette område. Her har i øvrigt ca. hver tiende svaret "Ved ikke".

Figur 1. Navnebeskyttelse for de ansatte er en god idé for mit arbejdsområde

Antal svar fremgår af parenteserne. Andele under 3 procent fremgår ikke af figuren. Grundet afrunding summerer alle procenter ikke til 100.

En supplerende analyse viste, at der i ældreplejen er forskel på andelen af enige medlemmer, når man sammenligner ansatte i hjemmeplejen og ansatte på plejecentre (fremgår ikke af figur). Selvom der samlet set er stor tilslutning til navnebeskyttelse, ses det alligevel at flere i hjemmeplejen (88 %) er tilhængere af navnebeskyttelse sammenlignet med deres kolleger på plejecentrene (81 %).

Det er ligeledes undersøgt, om alder og køn har betydning for, hvor enige eller uenige medlemmerne er i ovenstående spørgsmål. Analysen viste dog, at der ikke er forskel i enigheden hverken på tværs af alder eller køn.

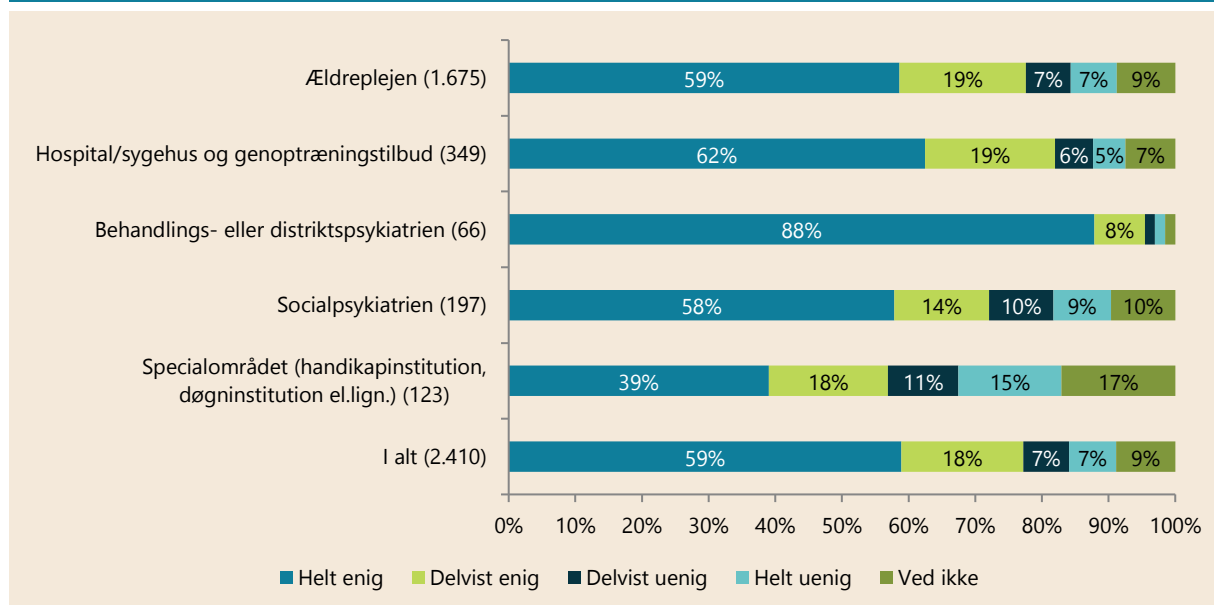
Knap 8 ud af 10 vil selv benytte sig af navnebeskyttelse

I forlængelse af foregående spørgsmål er det ikke overraskende, at størstedelen af de ansatte i distriktpsychiatrien (96 %) svarede, at de selv ville benytte sig af navnebeskyttelse, såfremt det var en mulighed. Heraf svarer 88 procent 'Helt enig', mens 8 procent angiver, at de er delvist enige.

Også et flertal af de ansatte på hospital, sygehuse og genoptræningstilbud (81 %), i ældreplejen (78 %) samt i socialpsykiatrien ville benytte sig af muligheden for navnebeskyttelse. Tilslutning er lidt mindre blandt de af medlemmerne, der arbejder på specialområdet. Her angiver i alt 57 procent, at de er helt eller delvist enige i udsagnet. Op mod hver femte (17 %) har desuden ikke taget stilling til, om de selv ville anvende navnebeskyttelse, hvis det var en mulighed og har således svaret 'Ved ikke' til spørgsmålet.

Samlet set angiver knap 8 ud af 10 (77 %) at de er enige i udsagnet. På tværs af arbejdsområderne ses det desuden, at en mindre andel ikke har taget stilling til hvorvidt de selv ville benytte sig af navnebeskyttelse, såfremt det var en mulighed. Dette er dog med undtagelse af de ansatte i distriktpsychiatrien, hvor mindre end 2 procent har svaret 'Ved ikke'.

Figur 2. Jeg vil selv benytte mig af navnebeskyttelse, hvis det bliver en mulighed

Antal svar fremgår af parenteserne. Andele under 3 procent fremgår ikke af figuren.

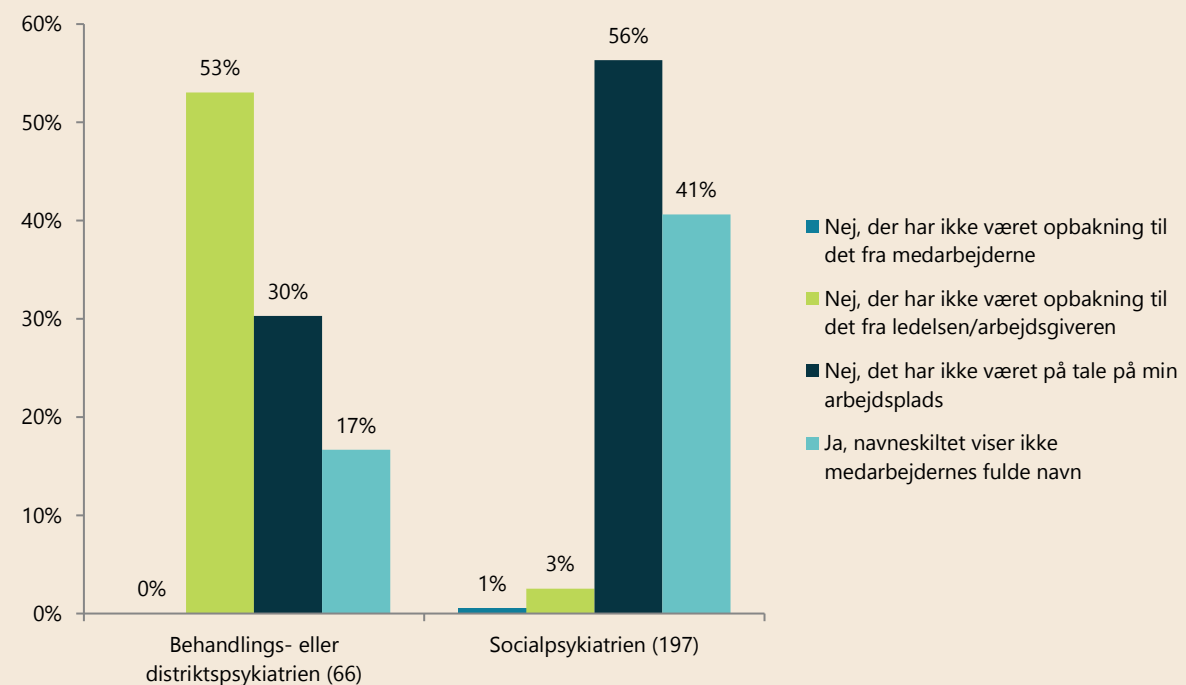
Navnebeskyttelse i psykiatrien

De ansatte i distrikts- og behandlingspsykiatrien samt i socialpsykiatrien er blevet spurgt, om man på deres arbejdsplads undlader at oplyse medarbejdernes fulde navn.

I behandlings- og distriktspsykiatrien svarer mindre end hver femte (17 %), at de benytter sig af navnebeskyttelse på deres arbejdsplads i den forstand at medarbejdernes fulde navne ikke fremgår på navneskiltene. Derimod svarer de resterende fire ud af fem, at man ikke undlader at oplyse medarbejdes fulde navn. Heraf angiver 53 procent, at det skyldes manglende opbakning fra ledelsen/arbejdsgiveren, mens de resterende 30 procent svarer, at navnebeskyttelse ikke har været på tale på deres arbejdsplads.

Sammenlignet med distriktspsykiatrien oplever flere af de adspurgte fra socialpsykiatrien (41 %), at deres eget og kollegers fulde navn ikke oplyses. Blot 3 procent af dem, der har svaret 'Nej', angiver, at opbakningen har manglet fra ledelse, hvilket er et markant anderledes billede end det, der gør sig gældende blandt deres kolleger i distrikts- og behandlingspsykiatrien. Størstedelen (56 %) svarer, at navnebeskyttelse ikke har været på tale på deres arbejdsplads.

Figur 3. Undlader I at oplyse medarbejderens fulde navn på din arbejdsplads?

Antal svar fremgår af parenteserne. Grundet afrunding summerer procenterne ikke til 100.

Spørgsmålet er kun stillet til respondenter, der har angivet, at de arbejder i enten distrikts-/behandlingspsykiatrien eller i socialpsykiatrien.

Oplevelser og tilnærmelser på baggrund af utilfredshed blandt borgere og pårørende

I undersøgelsen blev respondenterne præsenteret for en række spørgsmål, der omhandler grænseoverskridende hændelser og oplevelser med relation til deres arbejde med borgere.

Spørgsmålet er formuleret som følger: *"Har du oplevet noget af følgende, fordi borgere eller pårørende har været utilfredse med noget, der er sket i dit arbejde?"*. Herefter var i alt syv hændelser oplistet. Det var muligt at svare 'Ja, en enkelt gang', 'Ja, flere gange', 'Nej' og 'Ved ikke'.

På de kommende sider vises fordelingen af svarene til hver af de syv oplevelser:

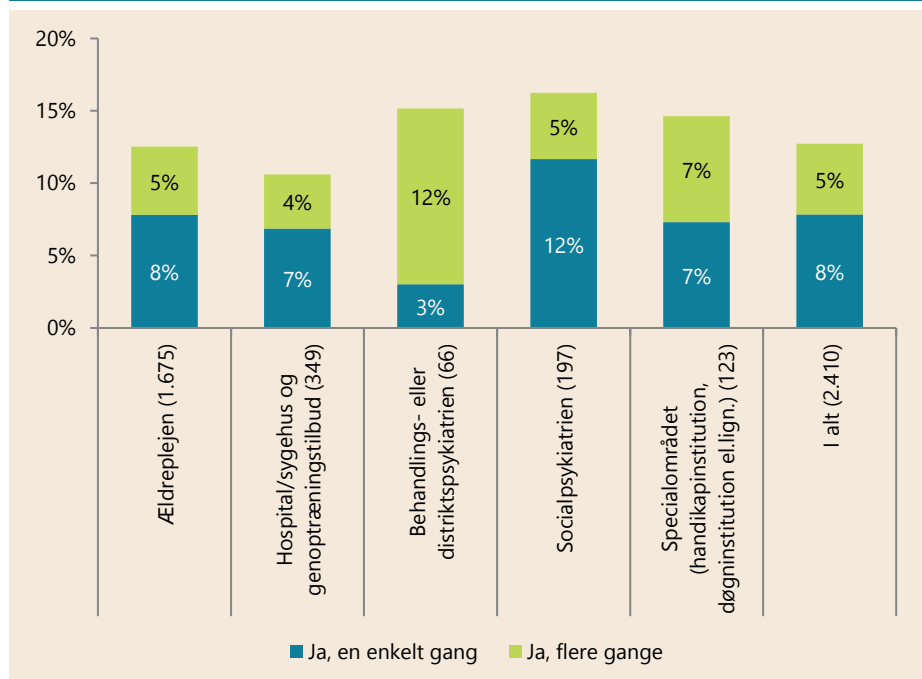
- Kontaktet privat på medie (s. 6)
- Opsøgt på privatadresse (s. 7)
- Udsat for fysisk vold (s. 7)
- Modtaget trusler eller oplevet truende adfærd udenfor arbejdstiden (s. 8)
- Familie eller pårørende har oplevet truende adfærd (s. 8)
- Trusler om klager til arbejdsgiveren (s. 9)
- Trusler om politianmeldelse (s. 10).

Kontaktet privat på mail, telefon, sms eller Facebook

I alt 13 procent af medlemmerne i undersøgelsen har oplevet at blive kontaktet privat på enten mail, telefon, sms eller Facebook. Heraf har 8 procent oplevet det en enkelt gang, mens 5 procent har oplevet det flere gange. Det fremgår af figur 4 herunder.

I Socialpsykiatrien er 12 procent af de ansatte blevet kontaktet en enkelt gang, mens det i behandlings- og distriktpsikiatrien er sket flere gange for samme andel. Samlet set har lidt under hver femte (17 %) i Socialpsykiatrien oplevet at blive kontaktet.

Figur 4. Medlemmer der er blevet kontaktet privat på mail, telefon, sms eller Facebook

Antal svar fremgår af parenteserne.

Deltagerne havde også mulighed for at svare 'Nej' eller 'Ved ikke' til spørgsmålet – disse svarmulighed er udeladt af figuren.

Respondenterne fra ældreplejen består af både ansatte i hjemmeplejen og på plejecentre. En supplerende analyse viste, at flere af de ansatte i hjemmeplejen (18 %) en eller flere gange har oplevet kontakt via mail, telefon, sms eller Facebook sammenlignet med deres kolleger på plejecentrene (9 %). Disse tal er ikke vist i en figur.

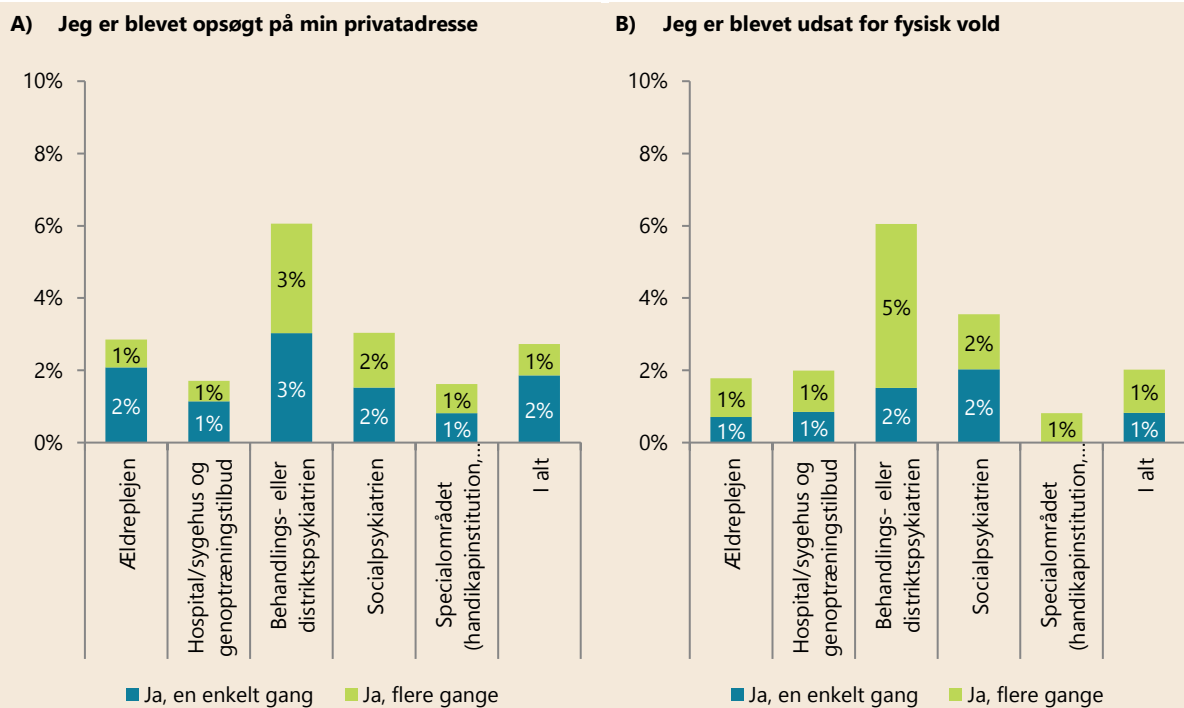
Der er ligeledes fundet en tendens til at ansatte på genoptræningstilbud (19 %) i højere grad bliver kontaktet privat end de ansatte på hospitaler/sygehuse (8 %) (fremgår ikke af figur). Grundet et lavt antal besvarelser, er det dog ikke muligt at fastslå denne forskel.

Opsøgt på privatadresse og udsat for fysisk vold

Tre procent af medlemmerne i undersøgelsen er blevet opsøgt på deres private adresse (se figur 5A). Blandt ansatte i behandlingspsykiatrien angiver i alt 6 procent, at de har oplevet dette. Herefter kommer socialpsykiatrien (4 %), ældreplejen (3 %), hospital/sygehuse/genoptræningstilbud (2 %) og specialområdet (2 %).

I alt to procent har været udsat for fysisk vold, fordi borgere eller pårørende har været utilfredse med noget, der er sket i medlemmernes arbejde. Det fremgår af figur 5B. I behandlings- og distriktspsykiatrien har 7 procent været udsat for denne hændelse. I Socialpsykiatrien gælder det i alt 4 procent, mens det i ældreplejen og på hospitaler/sygehuse/genoptræningstilbud er sket for 2 procent.

Figur 5. Medlemmer der er blevet opsøgt på privatadresse samt medlemmer der er blevet udsat for fysisk vold

Antal svar: Ældreplejen (1.675), Hospital/sygehus og genoptræningstilbud (349), Behandlings- og distriktspsykiatrien (66), Socialpsykiatrien (197), Specialområdet (123), I alt (2.410).

Andele under 1 procent fremgår ikke af figuren. Deltagerne havde også mulighed for at svare 'Nej' eller 'Ved ikke' til spørgsmålet – disse svarmulighed er udeladt af figuren.

Trusler og truende adfærd

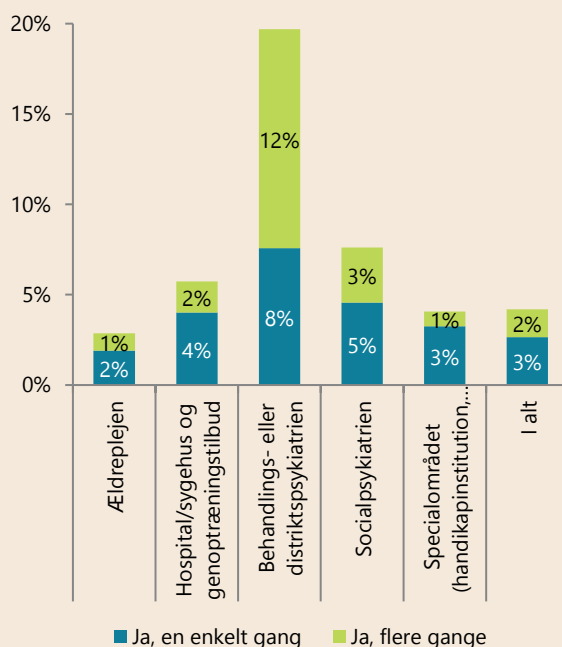
I figur 6 herunder ses fordeling af svar på spørgsmålene om hvorvidt medlemmerne har modtaget trusler eller selv oplevet truende adfærd uden for arbejdstiden, samt om deres familie eller pårørende har oplevet truende adfærd.

På førstnævnte spørgsmål har i alt 5 procent svaret, at de enten en eller flere gange udenfor arbejdstiden har oplevet trusler eller truende adfærd, fordi borgere eller pårørende har været utilfredse med noget, der er sket i deres arbejde (se figur 6A). Igen er andelen af tilkendegivelser høj blandt ansatte i behandlings- eller distriktspsykiatrien. Denne gang har hver femte svaret ja, hvoraf 8 procent har oplevet det en enkelt gang, mens de resterende 12 procent har oplevet det flere gange.

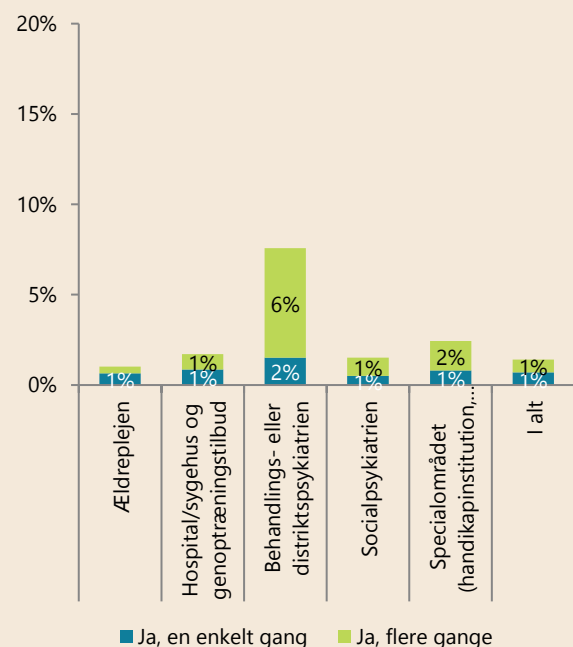
Når det kommer til truende adfærd blandt respondenternes familie eller pårørende, har samlet set 2 procent oplevet dette. Andelene er små på tværs af arbejdsstederne, om end 6 procent i psykiatrien har svaret, at de flere gange har oplevet nærværende hændelse.

Figur 6. Medlemmer der har modtaget trusler eller oplevet truende adfærd, samt medlemmer hvis familie/pårørende har oplevet truende adfærd

A) Jeg har modtaget trusler eller oplevet truende adfærd uden for arbejdstiden

B) Min familie eller pårørende har oplevet truende adfærd

Antal svar: Ældreplejen (1.675), Hospital/sygehus og genoptræningstilbud (349), Behandlings- og distriktspsykiatrien (66), Socialpsykiatrien (197), Specialområdet (123), I alt (2.410).

Andele under 1 procent fremgår ikke af figuren. Deltagerne havde også mulighed for at svare 'Nej' eller 'Ved ikke' til spørgsmålet – disse svarmulighed er udeladt af figuren.

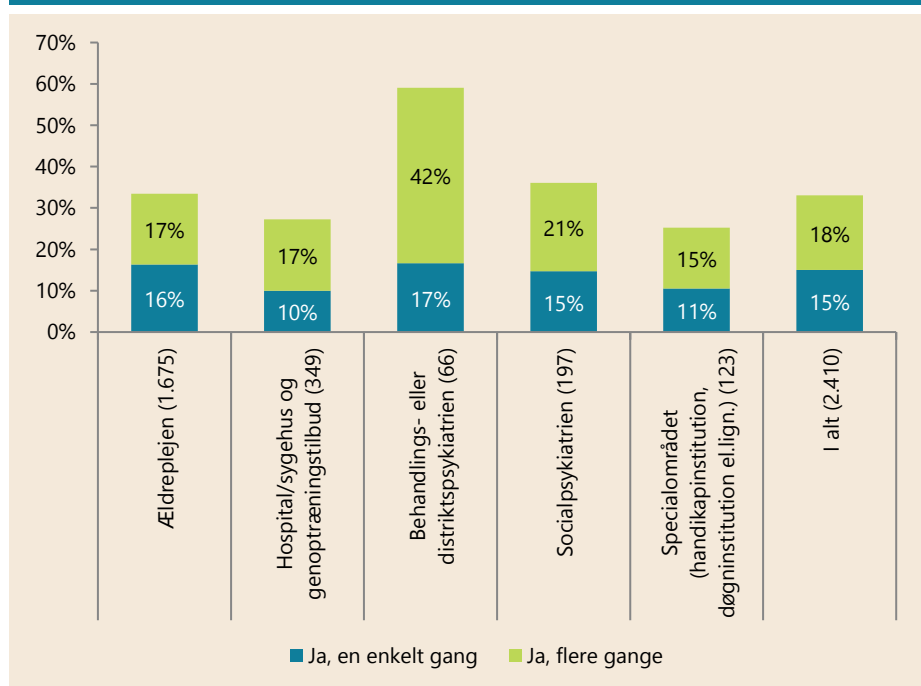
Trusler om klager til arbejdsgiveren

Hver tredje (33 %) er blevet truet med, at man ville klage over dem til arbejdsgiveren. Det gør den til den mest hyppige hændelse blandt FOAs medlemmer. Seks ud af 10 (59 %) af de ansatte i behandlings- og distriktpsychiatrien har oplevet trusler om klager til arbejdsgiveren, fordi en borger eller pårørende var utilfreds med noget, der er sket i arbejdet. Det er flere sammenlignet med de andre arbejdspladser.

I Socialpsykiatrien angiver mere end hver tredje (36 %), at de har modtaget trusler om klager til arbejdsgiveren, mens det i ældreplejen gælder hver tredje (33 %). Blandt ansatte på hospitaler/sygehuse og genoptræningstilbud samt på specialområdet angiver henholdsvis 27 og 26 procent, at de har tilsvarende oplevelser.

For samtlige arbejdspladser med undtagelse af ældreplejen, gælder det desuden, at der er en tendens til, at en større andel af de ansatte har oplevet at modtage trusler om klager mere end en gang.

Figur 7. Medlemmer der er blevet truet med, at der ville blive klage over dem til deres arbejdsgiver

Antal svar fremgår af parenteserne.
 Deltagerne havde også mulighed for at svare 'Nej' eller 'Ved ikke' til spørgsmålet – disse svarmuligheder er udeladt af figuren.

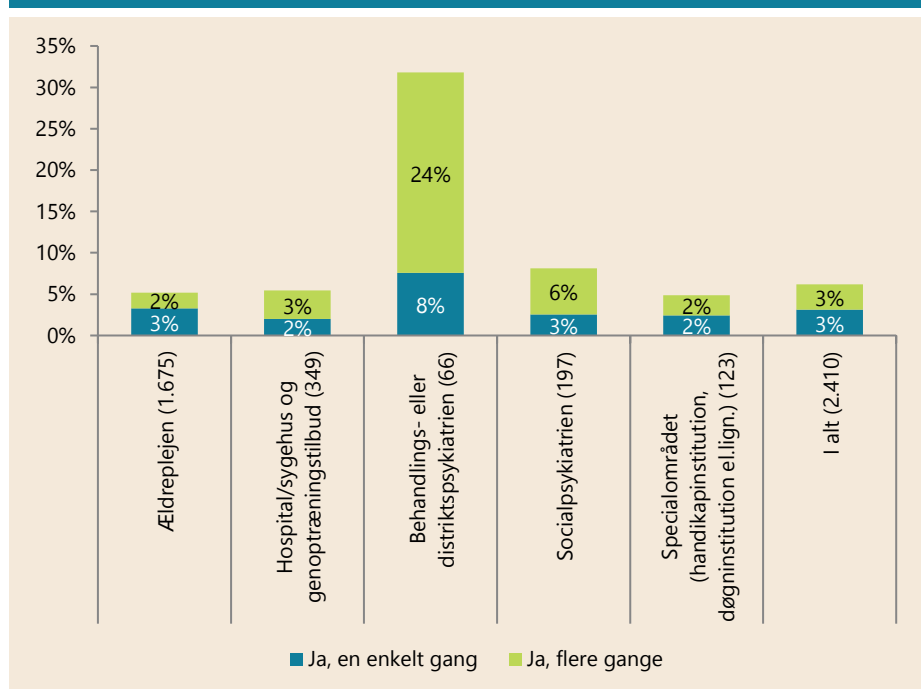
Det er ligeledes undersøgt hvorvidt der er forskel på ansatte i henholdsvis hjemmeplejen og på plejecentre, som sammen udgør ældreplejen. Analysen viste, at flere i hjemmeplejen (39 %) end på plejecentrene (32 %) modtager trusler om klager (ikke vist i figur).

Trusler om politianmeldelse

Den sidste hændelse, som respondenterne er blevet spurgt ind til, omhandler, hvorvidt de er blevet truet med politianmeldelse. Til dette svarer sammenlagt 6 procent, at de har oplevet dette enten én (3 %) eller flere gange (3 %).

Igen ses en høj forekomst blandt de ansatte i behandlings- og distriktpsychiatrien. Her angiver hver tredje (32 %), at de har modtaget trusler om politianmeldelse. Størstedelen (24 %) af disse har oplevet det flere gange.

Figur 8. Medlemmer der har oplevet trusler om politianmeldelse

Antal svar fremgår af parenteserne.

Deltagerne havde også mulighed for at svare 'Nej' eller 'Ved ikke' til spørgsmålet – disse svarmulighed er udeladt af figuren.

Metode

Indsamlingsperiode

Undersøgelsen er gennemført i perioden 25. maj-7. juni.

Indsamlingsmetode

Data er indsamlet i en spørgeskemaundersøgelse udsendt til FOAs elektroniske medlemspanel. Der blev udsendt én påmindelse til deltagerne. Undersøgelsen vedrørte også andre emner end navnebeskyttelse.

Målgruppen

Målgruppen for undersøgelsen af FOAs erhvervsaktive medlemmer. Da det kun er et udsnit af disse medlemmer, der har deltaget i undersøgelsen, er alle analyser forbundet med en statistisk usikkerhed. Alle sammenhænge og forskelle, der beskrives i teksten, er testet statistisk signifikante på et signifikansniveau på minimum 95 %. Hermed kan vi med minimum 95 % sikkerhed sige, at der er tale om statistisk sikre sammenhænge og forskelle og ikke blot tilfældigheder. Fremhæves forskelle i teksten, som ikke er statistisk sikre, vil det blive kommenteret.

Antal besvarelser og svarprocent

I alt blev 3.755 erhvervsaktive medlemmer inviteret til undersøgelsen.

3.532 medlemmer, svarende til 46 procent, gennemførte undersøgelsen fuldt ud.

I alt svarede 3.446 medlemmer på et eller flere spørgsmål om navnebeskyttelse. I

nærværende notat er udvalgt fem relevante arbejdsområder med i alt 2.410 respondenter.